

“ธารน้ำใจ...ไร่พรมแดน เต็มเต็มความฝัน..เด็กภัยสึนามิ”

คลื่นสึนามิเมื่อ 4 ปีก่อน (ปี47) ได้คร่าชีวิตผู้คนล้มตายเป็นจำนวนมาก เด็กหลายคนไร้ญาติขาดมิตร ไร้บ้าน เกิดความสูญเสียครั้งยิ่งใหญ่ พลังแห่งน้ำใจก็มากล้นเหลือพอๆกับแรงคลื่นสึนามิ ด้วยเช่นกันในระยะแรกๆ แต่เวลาผ่านไปพลังแห่งน้ำใจก็ค่อยๆ เหือดแห้งหายไปหรือลดลงเรื่อยๆ มีเพียงบางองค์กร เช่น มูลนิธิสิกขาเอเชีย ศูนย์เด็กฯ และมูลนิธิดวงประทีป ซึ่งมูลนิธิดวงประทีป โดย ครูเอ๊ (นางสาวรจนา แพรศรีทอง) ผู้อำนวยการโครงการฟื้นฟูพื้นที่ธรณีพิบัติ ผู้เสียสละความสะดวกสบายพร้อมครอบครัวอาสาช่วยเหลือเด็ก เยาวชนและผู้ประสบภัยสึนามิเมื่อปี 47 ซึ่ง ณ ตอนนั้นเราเริ่มทำเต็นท์เป็นเพิงพัก ให้กับผู้ประสบภัยซึ่งช่วง 2 ปีแรกเป็นการช่วยเหลือในเรื่องการบำบัดฟื้นฟูเท่านั้น ความตั้งใจเดิมก็จะทำเพียงเท่านั้น แต่พอครบ 2 ปี แล้วพบว่าชาวบ้าน และ

เด็กๆ ยังต้องการความช่วยเหลืออยู่มาก

ดังนั้นครูเอ๊ จึงได้ตัดสินใจที่จะดำเนินการต่อไปเพื่อบำบัดฟื้นฟูและพัฒนาให้เด็กและเยาวชนเข้าสู่สภาวะจิตใจที่ปกติสุขให้มากที่สุด จากความตั้งใจที่มุ่งมั่นทำให้ชาวต่างชาติที่มาท่องเที่ยวหรือตั้งใจจะมาเยี่ยมเยือนต่างก็มุ่งหน้ามายังบ้านพักของเด็กๆ โดยได้รับการสนับสนุนจากทั้งชาวต่างชาติและคนไทยมี 2 หลังด้วยกันซึ่งมีชื่อว่า “บ้านธารน้ำใจ 1, 2 ตั้งอยู่ที่บ้านพรุเตียว ต. บางม่วง อ. ตะกั่วป่า จ. พังงา

กลุ่ม Hands Across the Water (Australia) โดย Mr. Peter Baines และเพื่อนๆ สมาชิก Narta เป็นอีกกลุ่มหนึ่งที่เดินทางมาเยี่ยมเยือนเด็กๆ ณ บ้านธารน้ำใจ เมื่อเห็นสภาพความเป็นอยู่ที่เด็กๆ มีความสุข มีความฝัน ผู้ใหญ่ใจดีจึงได้ให้ความสำคัญกับเด็กๆ และมองว่าน่าจะเติมความฝันให้เด็กๆ ได้ท่องโลก

กว้าง โดยการให้เด็กๆ ได้เดินทางไปเรียนรู้อีกไกลยังประเทศแคนาดา ระหว่างวันที่ 21 กุมภาพันธ์ - 4 มีนาคม พ.ศ. 2552 จำนวน 4 คน ครูพี่เลี้ยง 1 คน ครูเอ้และครูประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ นอกจากไปเรียนรู้แล้วยังนำประสบการณ์จากเหตุการณ์สึนามิ และการช่วยเหลือฟื้นฟูผู้ประสบภัยไปแลกเปลี่ยนด้วย โดยครูเอ้ บรรยายหัวข้อประสบการณ์จากการช่วยเหลือผู้ประสบภัยสึนามิ ครูประทีป อึ้งทรงธรรม ฮาตะ ประธานมูลนิธิดวงประทีป บรรยายหัวข้อพัฒนาการศึกษาของเด็กยากจนในประเทศไทย

เมื่อเด็กๆ รู้ว่าตัวเองได้รับโอกาสต่างก็ตั้งใจมากและมุ่งมั่นฝึกฝนภาษากันอย่างเอาใจจริงเอาใจน้องแชมป์ (นายจรัล ศรีสุขแก้ว) อายุ 18 ปี ผู้สูญเสียแม่อันเป็นที่รักเหลือเพียงพ่อคนเดียว กำลังศึกษาด้านการโรงแรมจากวิทยาลัยในอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา บอกว่า “อยากไปดูงานด้านโรงแรมที่ประเทศแคนาดาว่าแตกต่างกับโรงแรมในประเทศไทยอย่างไร และจะนำเอาวัฒนธรรมประเพณีของเราไปแลกเปลี่ยนกับชาวแคนาดา ขอขอบคุณผู้อุปการะที่ให้โอกาสดีๆ กับผม”

น้องปลา (ค.ญ.จันจิรา มลเอียด) อายุ 13 ปี เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ครอบครัวของเธอมีแม่ที่ป่วยเป็นโรคมะเร็งปากมดลูกอยู่ระหว่างรักษาตัว ส่วนพ่อเสียชีวิตแล้ว ครอบครัวยากจน น้องปลากล่าวว่า “หนูดีใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของบ้านธารน้ำใจทำให้หนูได้มีโอกาสรับการศึกษา หนู

จะตั้งใจเรียนเพื่อที่จะได้มีอาชีพมีงานดีๆ ทำ จะได้นำเงินส่วนหนึ่งมาช่วยเหลือน้องๆ ต่อไป หนูขอขอบคุณผู้อุปการะที่ให้โอกาสหนูเรียนรู้อีกไกล”

น้ำใจไร้พรมแดนของคนต่างชาติ ต่างภาษา การช่วยเหลือเกื้อกูลแม้จะไม่มีรู้จักกันมาก่อนแต่เมื่อมีความตั้งใจช่วยเหลือกันก็ทำให้เด็กๆ ที่ผ่านฝันร้ายมานานได้เข้าสู่ความฝันที่

แสนสุขต่ออนาคตของเด็กๆ มันไม่ใช่เพียงความฝันแต่มันมีความแข็งแกร่งภายในจิตใจของเด็กๆ รวมจิตสำนึกกับน้ำใจของชาวโลกของสังคมที่ให้โอกาสแก่พวกเขา แม้ว่าจะมีโอกาสได้เพียง 4 คนแต่ก็ทำให้เด็กๆ อื่นๆ หลายคนมีความหวัง มีความตั้งใจที่จะพัฒนาตนเองเป็นคนดี และเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีด้วยเช่นกัน...